

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz OK 8/2012
18.09.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Biljane Sinanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Milom Ristić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okr. Dušana Krsmanovića, zbog krivičnog dela udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz člana 136. stav 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije i dr., odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog, advokata V.D. iz Beograda, podnetom protiv pravnosnažnih presuda Višeg suda u Beogradu, Posebno odeljenje K.Po1 11/10 Kv.Po1 43/12 od 26.01.2012. godine i Apelacionog suda u Beogradu, Posebno odeljenje KŽ1 Po1 6/12 od 18.05.2012. godine, u sednici veća održanoj dana 18.09.2012. godine, jednoglasno doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog Dušana Krsmanovića, adv.V.D. iz B., podnet protiv pravnosnažnih presuda Višeg suda u Beogradu, Posebno odeljenje K.Po1 11/10 Kv.Po1 43/12 od 26.01.2012. godine i Apelacionog suda u Beogradu, Posebno odeljenje KŽ1 Po1 6/12 od 18.05.2012. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Beogradu, Posebno odeljenje K.Po1 11/10 Kv.Po1 43/12 od 26.01.2012. godine usvojen je zahtev branioca okrivljenog Dušana Krsmanovića, adv. V.D. za izricanje jedinstvene kazne, pa su u pogledu odluke o kazni preinačene pravnosnažne presude: presuda Četvrtog opštinskog suda u Beogradu K. 843/04 od 29.05.2008. godine, koja je potvrđena presudom Apelacionog suda u Beogradu KŽ1 1375/2010 od 09.04.2010. godine kojom je okrivljeni Dušan Krsmanović oglašen krivim zbog krivičnog dela otmice iz člana 64. stav 2. KZ RS i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i tri meseca i presuda Okružnog suda u Beogradu, Posebno odeljenje K Po1 11/10 Kv Po1 1180/10 od 13.07.2010. godine koja je postala pravnosnažna dana 10.08.2010. godine, kojom su preinačene pravnosnažne presude Okružnog suda u Beogradu K. 1134/03 od 22.06.2004. godine koja je postala pravnosnažna 01.11.2005. godine, a kojom je zbog izvršenja krivičnog dela neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. KZ SRJ i dr, osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine i deset meseci, presuda Okružnog suda u Beogradu Posebno odeljenje Kp. 5/03 od 23.05.2007. godine, koja je postala pravnosnažna 17.09.2008. godine, a kojom je zbog izvršenja krivičnog dela udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz člana 136. stav 2. u vezi st. 1. KZ SRJ i dr, osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 20 godina i presuda Okružnog suda u Beogradu Posebno odeljenje Kp. 3/04 od 18.01.2008. godine, koja je postala pravnosnažna dana 15.10.2009. godine, kojom je zbog krivičnog dela ubistvo iz člana 47. stav 2. tačka 6. u vezi člana 24. KZ SRJ osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 15 godina i navedenom presudom okrivljeni Dušan Krsmanović presudom Višeg suda u Beogradu, Posebno odeljenje K.PO1. 11/10, K.PO1 14/12 od 26.01.2012. godine osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 20 godina, pa je okrivljeni Dušan Krsmanović osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 20 godina u koju kaznu mu se uračunava i vreme provedeno u pritvoru i na izdržavanju kazne zatvora po presudi Okružnog suda u Beogradu Posebno odeljenje Kp 5/03 od 01.04.2003. godine kada je lišen slobode pa nadalje, kao i vreme provedeno u pritvoru od 25.10.2001. godine pa do 19.11.2001. godine po presudi Četvrtog opštinskog suda u Beogradu K. 843/04 od 29.05.2008. godine.

Presudom Apelacionog suda u Beogradu, Posebno odeljenje KŽ1 Po1 6/12 od 18.05.2012. godine odbijena je kao neosnovana žalba branioca okrivljenog Dušana Krsmanovića, advokata V.D. i presuda Višeg suda u Beogradu Kv Po1 43/12 (K Po1 11/10) od 26.01.2012. godine potvrđena.

Protiv ove pravnosnažne presude i protiv "odluka koje su joj prethodile" branilac okrivljenog Dušana Krsmanovića, podneo je zahtev za zaštitu zakonitosti od 14.06.2012. godine iz razloga propisanih odredbom člana 485. stav 1. tačka 1. u vezi stava 2. Zakonika o krivičnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 72/11) jer je u osporenoj presudi, odnosno u postupku koji joj je prethodio, na utvrđeno činjenično stanje pogrešno primenjen zakon sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev za zaštitu zakonitosti i ispravi povredu zakona koja je učinjena u presudi Vrhovnog suda Srbije, Posebno odeljenje KŽ1OK 11/07 od 08-17.09.2008. godine, nakon toga i povredu zakona u presudi Višeg suda u Beogradu, Posebno odeljenje K-Po1 11/10 (Kp broj 5/03) KvPo1 1180/10 od 13.07.2010. godine, kao i povredu zakona u presudi Višeg suda u Beogradu, Posebno odeljenje K Po1 11/10, KvPo1 43/12 od 26.01.2012. godine, koja je postala pravnosnažna presudom Apelacionog suda u Beogradu, Posebnog odeljenja KŽ1Po1 6/12 od 18.05.2012. godine.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 488. stav 2. Zakonika o krivičnom postupku, bez obaveštavanja RJT i branioca okrivljenog, jer je veće našlo da nije neophodno njihovo prisustvo sednici veća i da nije od značaja za donošenje odluke, na kojoj je razmotrio spise predmeta, sa presudama protiv kojih je zahtev podignut i po oceni navoda i predloga u zahtevu našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Navodi zahteva branioca okrivljenog Dušana Krsmanovića da je pravnosnažnom presudom Vrhovnog suda Srbije KŽ1 OK 11/07 od 08- 17.09.2008. godine povređen krivični zakon na štetu okrivljenog Dušana Krsmanovića jer nije primenjen zakon koji je važio u vreme izvršenja krivičnog dela, pa da shodno tome prevashodno treba ispraviti navedenu presudu a nakon toga i povrede zakona koje su učinjene, po navodima zahteva, presudama Višeg suda u Beogradu Posebno odeljenje K Po1 11/10 KvPo1 1180/10 od 13.07.2010. godine a zatim i presudom Višeg suda u Beogradu Posebno odeljenje KPo1 11/10, KvPo1 43/12 od 26.01.2012. godine, koja je postala pravnosnažna odlukom Apelacionog suda u Beogradu KŽ1 Po1 6/12 od 18.05.2012. godine su neosnovani.

Najpre je neophodno reći da predmetom ispitivanja po zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog, ne mogu biti napred citirane ranije odluke suda jer u vreme kada je okrivljeni primio navedene presude, on nije bio ovlašćen za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti, a nakon što je stekao to svojstvo stupanjem na snagu ZKP ("Sl. glasnik RS" 72/11) odredbom člana 485. stav 4. ZKP je vremenski ograničen na rok od 30 dana od kada mu je dostavljena pravnosnažna presuda, pri čemu se ove odluke ne mogu smatrati ni "postupkom koji je prethodio" donošenju pravnosnažne odluke koja se po zahtevu za zaštitu zakonitosti može ispitivati. Ove ranije odluke se mogu ispitivati samo po eventualnom zahtevu za zaštitu zakonitosti podnetom od strane Republičkog javnog tužioca, koji nije ograničen kako vremenskim rokovima tako i zakonskim razlozima.

Predmetom ispitivanja po ovom zahtevu branioca okrivljenog može biti samo presuda Višeg suda u Beogradu, Posebno odeljenje K Po1 11/10 KvPo1 43/12 od 26.01.2012. godine i postupak koji je prethodio njenom donošenju. Taj postupak započinje podnošenjem zahteva branioca okrivljenog za preinačenje presude bez ponavljanja krivičnog postupka od 8.11. 2011. godine a ne donošenjem presude Vrhovnog suda Srbije KŽ OK 11/07 od 8-17. septembra 2008. godine i u tom postupku, za preinačenje presuda i izricanje jedinstvene kazne zatvora po oceni Vrhovnog kasacionog suda, nije povređen zakon na štetu okrivljenog.

Naime, kod primene odredbi člana 552. - 556. "novog" ZKP neophodno je imati u vidu da sud u ovom postupku (izricanja jedinstvene kazne) ne može da se upušta u pravilnost pravne ocene dela ni ranije izrečenih kazni po pravnosnažnim presudama nego samo ispituje da li su ispunjeni uslovi (iz člana 552.) za izricanje jedinstvene kazne te ukoliko ustanovi da jesu (kao što je to i u konkretnom slučaju) preinačiće ranije pravnosnažne presude i doneti novu kojom će izreći za sva dela jedinstvenu kaznu a što je takođe u konkretnom slučaju u osporenoj presudi i urađeno, te je okrivljeni Krsmanović osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u skladu sa odredbama člana 60. stav 2. tačka 2. KZ koje su u ovom slučaju u potpunosti pravilno i primenjene. Pravnosnažna presuda protiv koje je zahtev podignut, sadrži samo razloge zbog kojih je došlo do izricanja nove presude i na koji način je novom presudom izrečena jedinstvena kazna, a predmet tog postupka nije i ne može biti pravna ocena krivičnih dela niti pravilnost primene zakona kod izricanja kazni iz ranijih pravnosnažnih presuda iz kojih su kazne spojene.

Stoga se neosnovano zahtevom branioca okrivljenog pobijaju navedene pravnosnažne presude, kojima se ne dira u pravnu ocenu dela, koja je već utvrđena ranijim pravnosnažnim presudama, pa prema tome po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda zahtevom se neosnovano ukazuje da je njima povređen zakon na štetu okrivljenog Dušana Krsmanovića.

Sa iznetih razloga, nalazeći da pobijanim presudama nije učinjena povreda zakona na koju se zahtevom branioca okrivljenog ukazuje, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 21. stav 5. ZKP, u vezi člana 491. stav 1. ZKP odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća-sudija

Mila Ristić,s.r.

Bata Cvetković,s.r.